

Vec C-238/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

5. jún 2020

Vnútroštátny súd:

Augstākā tiesa (Senāts)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. jún 2020

Žalobkyňa v konaní na prvom stupni a navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

SIA Sātiņi-S

Ďalší účastník v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

Dabas aizsardzības pārvalde

[omissis]

Administratīvo lietu departaments (Správne kolégium)

Latvijas Republikas Senāts (Najvyšší súd Lotyšskej republiky)

ROZHODNUTIE

V Rige, 4. júna 2020

[omissis] súd [zloženie vnútroštátneho súdu]

preskúmal v rámci písomnej časti konania kasačný opravný prostriedok podaný spoločnosťou SIA Sātiņi-S (ďalej len „navrhovateľka“) proti rozsudku Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) z 30. apríla 2019 v správnom spore, ktorý sa začal žalobou, ktorou sa uvedená spoločnosť domáhala, aby sa Dabas aizsardzības pārvalde (Úrad na ochranu životného prostredia, Lotyšsko) uložila povinnosť vydať pre ňu priaznivý správny akt, ktorým by sa jej poskytla kompenzácia za vážne škody spôsobené v akvakultúre na majetku v jej vlastníctve sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov.

Predmet a relevantné skutkové okolnosti konania vo veci samej

1. Chránená prírodná oblasť „Sātiņu dīķi“ („Rybníky Sātiņi“) bola prostredníctvom Ministru kabineta 1999. gada 15. jūnija noteikumi Nr. 212 „Noteikumi par dabas liegumiem“ (nariadenie Rady ministrov č. 212 z 15. júna 1999 o chránených prírodných oblastiach) označená za osobitné chránené územie.

V roku 2002 navrhovateľka nadobudla nehnuteľnosti „Liegumi“ („Rezervácie“) a „Centri“ („Centrá“), ktoré sa nachádzajú v chránenej prírodnej oblasti „Sātiņu dīķi“. Rybníky na majetku navrhovateľky zaberajú 600,7 hektárov (zo 687 hektárov celkovej plochy nachádzajúcej sa na majetku).

V roku 2005 bolo toto územie zahrnuté do chráneného územia európskeho významu Natura 2000 (ďalej len „územie sústavy Natura 2000“).

2. Dňa 16. augusta 2017 navrhovateľka podala na Úrad na ochranu životného prostredia žiadosť o poskytnutie kompenzácie za straty spôsobené v akvakultúre na jej nehnuteľnostiach „Liegumi“ a „Centri“.

Regionálna správa Úradu na ochranu životného prostredia v Kurónsku (Lotyšsko) konštatovala, že straty, ktoré vznikli navrhovateľke v dôsledku škôd spôsobených na [zariadeniach] akvakultúry dosiahli 87 428,50 eura.

Úrad na ochranu životného prostredia zamietol požadovanú kompenzáciu za vážne škody spôsobené v akvakultúre sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne

chrānenými nelovenými druhmi živočíchov, keďže navrhovateľka už získala maximálne povolenú výšku pomoci *de minimis*.

3. Podľa Úradu na ochranu životného prostredia sa v prejednávanej veci uplatňuje hranica pomoci *de minimis* vo výške 30 000 eur, stanovená v článku 3 ods. 2 nariadenia Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (ďalej len „nariadenie č. 717/2014“).

Nariadenie č. 717/2014 sa v Lotyšsku uplatňuje v súlade s ustanoveniami Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumi Nr. 558 „*De minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē“ (nariadenie Rady ministrov č. 558 z 29. septembra 2015 o spôsoboch účtovania a poskytovania pomoci *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (ďalej len „nariadenie č. 558“), a Ministru kabineta 2016. gada 7. jūnija noteikumi Nr. 353 „Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumam novēršanai“ (nariadenie Rady ministrov č. 353 zo 7. júna 2016 o postupe na určenie výšky strát, ktoré vznikli vlastníkom alebo užívateľom pôdy v dôsledku vážnych škôd spôsobených sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chrānenými nelovenými druhmi živočíchov, a o minimálnych požiadavkách, ktoré musia spĺňať ochranné opatrenia na predchádzanie škodám; ďalej len „nariadenie č. 353“).

Tento úrad konštatoval, že navrhovateľke sa už poskytla maximálna výška pomoci *de minimis* v priebehu obdobia troch fiškálnych rokov, takže vyplatenie požadovanej kompenzácie na rok 2017 by prekročilo hranicu pomoci *de minimis* vo výške 30 000 eur stanovenú v článku 3 ods. 2 nariadenia č. 717/2014.

4. Navrhovateľka podala na súd žalobu, ktorou sa domáhala, aby sa Úradu na ochranu životného prostredia uložila povinnosť odškodniť ju za vážne škody spôsobené v akvakultúre na majetku jej vlastníctve sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chrānenými nelovenými druhmi živočíchov.

Navrhovateľka uvádza, že hranica *de minimis* sa vzťahuje na štátnu pomoc, aby nedošlo k narušeniu vnútorného trhu Európskej únie. Na druhej strane, kompenzácia za straty nepredstavuje výhodu poskytovanú štátom. Kompenzácia za straty je náhradou škody, ktorá vznikla spoločnosti pri plnení úloh verejného záujmu.

Uplatnením bodu 39 nariadenia č. 353 vzniká situácia, keď malé spoločnosti dostanú 100 % krytie strát, ktoré vznikli v priebehu obdobia troch rokov, zatiaľ čo navrhovateľke, ktorá spravuje veľké plochy rybníkov, a ktorá sa nachádza na území sústavy Natura 2000, sa vyplatí len 12 % zo vzniknutých strát.

5. Súdny na prvom ako aj na druhom stupni tieto návrhy zamietli.

Navrhovateľka podala kasačný opravný prostriedok, v ktorom uvádza, že pomoc, ktorá presiahne strop *de minimis* v priebehu obdobia troch rokov, sa musí oznámiť Európskej komisii, a nemôže sa poskytnúť, kým Európska komisia nerozhodne, že pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom. Inštitúcie by mali vykonať postup notifikácie Európskej komisii.

6. Vzhľadom na uvedené je v prejednávanej veci sporné, či kompenzácia za vážne škody spôsobené v akvakultúre sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov na územiach sústavy Natura 2000, podlieha obmedzeniam *de minimis*, ktoré sa vzťahujú na platby štátnej pomoci.

Prislušná vnútroštátna právna úprava a právna úprava Európskej únie

7. Právna úprava Európskej únie:

7.1 Článok 17 Charty základných práv Európskej únie.

7.2 Článok 3 ods. 2, a odôvodnenie 15 nariadenia Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry.

7.3 Článok 3 ods. 2 písm. a) a b) a článok 9 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva.

8. Vnútroštátna právna úprava:

8.1 Sugu un biotopu aizsardzības likums (Zákon o ochrane druhov a biotopov)

„§ 4. Právomocí Rady ministrov:

Rada ministrov stanovuje:

...

6) postupy na určenie výšky strát, ktoré vznikli užívateľom pôdy v dôsledku vážnych škôd spôsobených sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov, a minimálne požiadavky, ktoré musia spĺňať potrebné ochranné opatrenia na predchádzanie škodám;

...“

„ § 10. Právo vlastníkov alebo užívateľov pôdy na kompenzáciu:

(1) Vlastníci alebo užívatelia pôdy majú nárok na kompenzáciu z prostriedkov štátneho rozpočtu stanovených na tento účel za vážne škody spôsobené sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov, pokiaľ prijali potrebné ochranné opatrenia, a na základe svojich vedomostí, schopností a praktických zručností zaviedli ekologické metódy na

zabránenie alebo zníženie škôd. Vlastníci alebo užívatelia pôdy nemajú nárok na kompenzáciu, ak zlomyseľne prispeli k vzniku škody alebo k zvýšeniu jej výšky s cieľom získať kompenzáciu.

...

(3) Kompenzácia za vážne škody spôsobené sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov sa nevyplatí, ak vlastník alebo užívateľ pôdy získal iné platby zo štátu, miestnej samosprávy alebo Európskej únie, ktoré boli poskytnuté priamo alebo nepriamo za rovnaké obmedzenia hospodárskej činnosti alebo za rovnaké škody spôsobené sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov, a v súvislosti s ktorými je kompenzácia stanovená v právnych ustanoveniach, alebo ak žiadateľ získa pomoc podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 508/2014 z 15. mája 2014 o Európskom námornom a rybárskom fonde, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1255/2011.“

8.2 Lauksaimniecības un lauku attīstības likums (Zákon o poľnohospodárstve a rozvoji vidieka)

§ 5:

„...“

(7) Rada ministrov stanoví metódy riadenia a kontroly štátnej pomoci a pomoci Európskej únie pre poľnohospodárstvo, a metódy riadenia a kontroly štátnej pomoci a pomoci Európskej únie pre rozvoj vidieka a rybolovu.

...“

8.3 Nariadenie Rady ministrov č. 558 z 29. septembra 2015 o spôsoboch účtovania a poskytovania pomoci *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry [uplatniteľné na prejednávanú vec, zrušené 2018. gada 21. novembra noteikumiem Nr. 715 „Noteikumi par *de minimis* atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību un *de minimis* atbalsta uzskaites veidlapu paraugiem“ (nariadenie č. 715 z 21. novembra 2018 o spôsoboch účtovania a poskytovania pomoci *de minimis*, a o vzorových formulároch pre účtovanie pomoci *de minimis*“)].

Bod 1: „Toto nariadenie stanovuje spôsoby účtovania a poskytovania pomoci *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry v súlade s nariadením Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (ďalej len „nariadenie Komisie č. 717/2014“).“

Bod 2: „Na účely získania pomoci *de minimis* v súlade s článkami 3, 4 a 5 nariadenia Komisie č. 717/2014 musí žiadateľ o pomoc predložiť poskytovateľovi pomoci žiadosť o pomoc *de minimis* (príloha 1) (ďalej len „žiadosť“). V žiadosti sa uvedie pomoc *de minimis*, ktorú žiadateľ získal v príslušnom roku a v dvoch predchádzajúcich fiškálnych rokoch, ako aj navrhovaná pomoc *de minimis*, bez ohľadu na spôsob, akým sa pomoc poskytuje a kto ju poskytuje. V prípade kumulácie pomoci *de minimis* žiadateľ o pomoc poskytne tiež informácie o inej pomoci získanej pre daný projekt za rovnaké oprávnené náklady. Pri poskytovaní informácií o pomoci *de minimis* a inej plánovanej štátnej pomoci musí žiadateľ o pomoc uviesť tie pomoci, o ktoré požiadal, ale o ktorých ešte poskytovateľ pomoci nerozhodol. Ak žiadateľ o pomoc *de minimis* predtým nezískal tento druh pomoci, musí v žiadosti uviesť príslušné informácie.“

8.4 Nariadenie Rady ministrov č. 353 zo 7. júna 2016 o postupe na určenie výšky strát, ktoré vznikli vlastníkom alebo užívateľom pôdy v dôsledku vážnych škôd spôsobených sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov, a o minimálnych požiadavkách, ktoré musia spĺňať ochranné opatrenia na predchádzanie škodám (v znení uplatniteľnom na prejednávajúcu vec):

Bod 1: „Toto nariadenie stanovuje:

1.1 Postup na určenie výšky strát, ktoré vznikli vlastníkom alebo užívateľom pôdy v dôsledku vážnych škôd spôsobených sťahovavými druhmi živočíchov a osobitne chránenými nelovenými druhmi živočíchov (ďalej len „straty“);

...“

Bod 39: „Správny orgán musí pri prijímaní rozhodnutia o poskytnutí kompenzácie splniť nasledujúce požiadavky:

39.1 Poskytnúť kompenzáciu s prihliadnutím na obmedzenia sektora a činnosti uvedené v článku 1 ods. 1 nariadenia Komisie (EÚ) č. 1408/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva (ďalej len „nariadenie Komisie č. 1408/2013“) alebo v článku 1 ods. 1 nariadenia Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (ďalej len „nariadenie Komisie č. 717/2014“).

39.2 Overiť, či výška kompenzácie nezvyšuje celkovú výšku pomoci *de minimis* prijatej počas príslušného fiškálneho roka a počas dvoch predchádzajúcich fiškálnych rokov na úroveň, ktorá presahuje prahovú hodnotu pomoci *de minimis* stanovenú v článku 3 ods. 2 nariadenia Komisie č. 1408/2013 (hospodárske subjekty zaoberajúce sa prvovýrobou poľnohospodárskych výrobkov) alebo v článku 3 ods. 2 nariadenia Komisie č. 717/2014 [hospodárske subjekty pôsobiace v sektore rybolovu a akvakultúry v súlade

s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000]. Pri posudzovaní výšky kompenzácie sa prijatá pomoc *de minimis* hodnotí vo vzťahu k jedinému podniku. Jediný podnik je podnik, ktorý spĺňa kritériá stanovené v článku 2 ods. 2 nariadenia č. 1408/2013 a v článku 2 ods. 2 nariadenia Komisie č. 717/2014.“

Bod 40: „Do dvoch mesiacov od stanovenia výšky strát [príslušný] úradník buď prijme priaznivé rozhodnutie pre poskytnutie kompenzácie, v ktorom sa stanoví výška kompenzácie, alebo rozhodnutie o zamietnutí.“

Dôvody, pre ktoré má vnútroštátny súd pochybnosti o výklade práva Únie

9. Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) je v prvom rade potrebné určiť uplatniteľný právny rámec, to znamená, že treba odpovedať na otázku, či sa kompenzácia za straty spôsobené chráneným vtáctvom a živočíchmi, ktoré vznikajú hospodárskym subjektom v sektore rybolovu a akvakultúry, má považovať za štátnu pomoc.

9.1 V odpovedi na otázky položené Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko), príslušná inštitúcia [v tejto oblasti] – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (Ministerstvo životného prostredia a regionálneho rozvoja) – s odkazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisija a i., C-399/10 P a C-401/10 P (EU:C:2013:175) uvádza, že kompenzácia za straty spôsobené chránenými živočíchmi sektore rybolovu a akvakultúry sa musí považovať za štátnu pomoc.

Na webovej stránke Európskej komisie boli tiež zverejnené oznámenia o pomoci poskytnutej v porovnateľných situáciách, napríklad vo veci SA.50367 (2018/N), ktorá sa týkala vyplatenia kompenzácie za škody spôsobené chránenými živočíchmi.

9.2 Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) má však pochybnosti o možnosti rozšíriť právnu úpravu o štátnej pomoci na kompenzačné platby.

Kompenzačné platby sú stanovené za splnenie určitých povinností vo verejnom záujme, v prejednávanej veci konkrétne za zdržanie sa ochrany zdrojov rybolovu pred škodami spôsobenými vtáctvom a živočíchmi. Štát ukladá tento druh povinnosti vo verejnom záujme, pričom stanovuje obmedzenia na správu určitých území.

Povinnosti verejného charakteru stanovené štátom pokiaľ ide o osobitné chránené územie, o aké ide v tomto prípade, sa ukladajú v súlade s právnou úpravou Európskej únie, a to v prejednávanej veci predovšetkým so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (ďalej len „smernica 2009/147“).

Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) kompenzácia škody spôsobenej vtáctvom a živočíchmi predstavuje kompenzáciu za vzniknuté straty v zmysle článku 17 Charty základných práv Európskej únie, a nie doplnkovú platbu, ktorú možno považovať za štátnu pomoc.

Už citovaný rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. poskytuje definíciu pojmu „štátna pomoc“, avšak tento rozsudok sa týka predovšetkým vyplatenia akcionárskej pôžičky pri zvýšení základného imania spoločnosti. Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) sa domnieva, že rozsah pojmu štátna pomoc vymedzeného Súdnym dvorom Európskej únie v uvedenej veci sa jednoznačne nevzťahuje na kompenzáciu za vzniknuté straty, o aké ide v prejednávanej veci.

9.3 Po analýze článku 1 nariadenia č. 717/2014 s ohľadom na jeho odôvodnenie 15 Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) dospel k záveru, že uvedené nariadenie sa *prima facie* nevzťahuje na náhradu škody za straty spôsobené sťahovavým alebo neloveným vtáctvom alebo živočíchmi.

Podľa názoru Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) sa vnútroštátna právna úprava, ktorou sa vykonáva nariadenie č. 717/2014, a to nariadenie Rady ministrov č. 558, tiež nevzťahuje na tieto straty.

9.4 Vzhľadom na právomoc Súdneho dvora Európskej únie v oblasti výkladu a uplatňovania Zmlúv však Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) považuje za potrebné položiť túto otázku Súdnemu dvoru Európskej únie.

Odpoveď na túto právnu otázku nebolo možné nájsť v doterajšej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie.

10. Bez ohľadu na to, či možno kompenzáciu považovať za štátnu pomoc, je potrebné sa zaoberať aj otázkou primeranej výšky kompenzácie.

10.1 Vlastnícke právo zakotvené v článku 17 Charty základných práv Európskej únie zahŕňa právo užívať majetok, ktorého ste vlastníkom, a získať spravodlivú náhradu za uloženie určitých obmedzení.

10.2 Príslušná inštitúcia v tejto oblasti – Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (Ministerstvo životného prostredia a regionálneho rozvoja) – uvádza, že výška kompenzácie nezodpovedá výške skutočne vzniknutých strát, keďže hlavným faktorom, ktorý v praxi ovplyvňuje vypočítanú výšku kompenzácie je napríklad plocha rybníkov. Vzorec na výpočet kompenzácie v súčasnosti nezohľadňuje, koľko rýb uhynulo, teda aký je rozsah skutočne spôsobených škôd v akvakultúre.

10.3 Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) sa domnieva, že kompenzácia za obmedzenie vlastníckeho práva musí byť skutočná a účinná, to znamená, že za skutočne vzniknuté straty musí byť zaručená primeraná náhrada. Smernica 2009/147 sa nezaoberá otázkou kompenzácie, ale uvádza, že za účelom

zabránenia závažným škodám na rybolove sa členské štáty môžu odchýliť od požiadaviek uvedenej smernice.

Hoci je podľa Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) pravdou, že členské štáty disponujú mierou voľnej úvahy na dosiahnutie rovnováhy medzi primeranou ochranou vtáctva a zaručením hospodárskych záujmov, na území Európskej únie je však potrebné koncepčne podobné riešenie na úrovni zásad, pokiaľ ide o primeranú kompenzáciu vyplývajúcu z povinnosti uloženej právnym aktom Únie.

10.4 Doterajšia judikatúra Súdneho dvora Európskej únie týkajúca sa výkladu a uplatňovania článku 17 Charty základných práv Európskej únie neposkytuje jasnú odpoveď na túto otázku.

11 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko) domnieva, že na objasnenie toho, ako sa majú uplatňovať pravidlá o štátnej pomoci a o kompenzácií za dodržanie obmedzení stanovených v ustanoveniach práva Únie, je potrebné postúpiť vec Súdnemu dvoru Európskej únie.

Výroková časť

V súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, [omissis] Senāts (Najvyšší súd, Lotyšsko):

rozhodol

položiť Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Umožňuje právo na spravodlivú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva zaručeného článkom 17 Charty základných práv Európskej únie, aby kompenzácia poskytnutá štátom za straty spôsobené v akvakultúre na území sústavy Natura 2000 vtáctvom chráneným podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva bola podstatne nižšia ako skutočne vzniknuté straty?
2. Predstavuje kompenzácia poskytnutá štátom za straty spôsobené v akvakultúre na území sústavy Natura 2000 vtáctvom chráneným podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva štátnu pomoc v zmysle článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, uplatňuje sa na kompenzáciu, o akú ide vo veci samej, hranica pomoci *de minimis* vo výške 30 000 eur, stanovená v článku 3 ods. 2 nariadenia Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry?

prerušiť konanie až do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie.

[*omissis*] [poučenie o nemožnosti podať opravný prostriedok a podpisy]

PRACOVNÝ DOKUMENT